

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

X, narozena **X**
státní příslušnost **X**
bytem **X**
zastoupena advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti
žalovanému:

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2022, č. j. MV-197483-13/SO-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ze dne 29. 10. 2021, č. j. OAM-54467-15/ZM-2021, kterým byla zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 zákona č. 326/1999 Sb., pro nesplnění podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Důvodem nevyhovění žádosti žalobkyně bylo, že neprokázala, že disponuje úplným středním vzděláním s maturitou, jak bylo stanoveno zaměstnavatelem v podmínkách v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty pod číslem 20 791 280 798 pro pracovní pozici „pracovníci v zákaznických kontaktních centrech“.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

3. Žalobkyně ve své žalobě předně namítá, že žalovaný dezinterpretuje § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Správní orgán je oprávněn zkoumat odbornou způsobilost žadatele pro výkon požadovaného zaměstnání pouze v případě, kdy tato podmínka vyplývá přímo z charakteru zaměstnání (např. doklad o kvalifikaci zdravotní sestry atd.) nebo v případě, že odbornou způsobilost výslovně stanoví mezinárodní smlouva. O takový případ se však u žalobkyně nejedná. Pro výkon práce na pozici „pracovníci v zákaznických kontaktních centrech“ nevyplývá požadavek na středoškolské vzdělání s maturitou ani z charakteru této práce, ani z žádné mezinárodní smlouvy. Rozhodnutí je proto nezákonné.
4. Dále žalobkyně uvádí, že skutečně nedisponovala dokladem o úplném středním vzdělání s maturitou. Proto její zaměstnavatel nahlásil nové volné pracovní místo na stejnou pozici, bez požadavku na doložení uvedené kvalifikace. Žalobkyně proto v průběhu odvolacího řízení předložila novou hlášenku volného pracovního místa u stejného zaměstnavatele, na stejnou pracovní pozici, avšak pod jiným referenčním číslem. Zároveň v odvolání požádala, aby řízení u odvolacího orgánu nadále bylo vedeno jako řízení o prodloužení platnosti její zaměstnanecké karty k volnému pracovnímu místu č. 23 748 840 771. Jedná se o stejnou pracovní pozici, avšak bez požadavků na středoškolské vzdělání s maturitou, takže nyní žalobkyně podmínky pro prodloužení zaměstnanecké karty vyžadované správním orgánem I. stupně splňuje. Žalobkyně zároveň v odvolání uvedla, že tuto skutečnost nemohla uplatnit v nalézacím řízení před správním orgánem I. stupně, protože se jedná o změnu skutkového stavu, ke které došlo až po vydání napadeného rozhodnutí. Koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu se proto na tuto novou skutečnost nevztahuje.
5. Žalobkyně namítá, že žalovaný její podání a obsah nesprávně právně posoudil. Žalobkyně se v rámci odvolacího řízení nedomáhala změny obsahu žádosti, ale pouze upozornila na změnu skutkových okolností. Novým číslem volného pracovního místa totiž nedošlo ke

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

změně obsahu žádosti, neboť zaměstnavatel i pracovní pozice charakterizovaná druhem práce a místem výkonu práce zůstaly stejné. Předmět řízení tedy zůstal stejný, nedošlo k jeho změně. Ke změně pracovní pozice v případě žalobkyně nedošlo.

6. Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popírá její oprávněnost a argumentuje obdobně jako v napadeném rozhodnutí, přičemž zdůrazňuje zkoncentrování správního řízení v odvolací fázi. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
10. Žaloba není důvodná.
11. Podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva, zejména*
 1. *má požadované vzdělání; v odůvodněných případech, zejména v případě důvodných pochybností, zda cizinec má požadované vzdělání nebo zda toto vzdělání odpovídá charakteru zaměstnání, je na žádost ministerstva povinen prokázat, že jeho zahraniční vzdělání bylo uznáno příslušným orgánem České republiky,*
 2. *má požadovanou odbornou kvalifikaci, pokud je podle zvláštního právního předpisu vyžadována, a*
 3. *splňuje podmínky pro výkon regulovaného povolání, jde-li o takové povolání.*
12. Podle § 44a odst. 11 téhož zákona *Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věty první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.*
13. Primárně je mezi účastníky řízení sporný obsah zákonného pojmu pracovní pozice. Podle § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty. Za významný soud považuje obsah žádosti podané žalobkyní. V žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty podané dne 29. 7. 2021 žalobkyně pracovní pozici identifikovala jediným údajem, a to číslem pracovní pozice podle centrální evidence*

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

volných pracovních míst (číslo 20 791 280 798). Právě a pouze takovýmto způsobem žalobkyně vymezila předmět své žádosti, o kterém následně Ministerstvo vnitra rozhodovalo. Soud tak nemůže akceptovat široký výklad pojmu pracovní pozice, jak jej předestírá žalobkyně, neboť nekoresponduje obsahu pobytové žádosti. Ostatně výklad žalobkyně není podporován ani judikaturou, kterou sama žalobkyně v podané žalobě cituje. Tak např. žalobkyní citovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 1. 2022, č. j. 114 A 5/2021-34, uvádí: *Podstatné je, že zaměstnanecká karta může být vydána jen ke konkrétní pracovní pozici (pracovnímu místu) uvedené v centrální evidenci volných pracovních míst. Každé toto volné pracovní místo má přiřazeno i své jedinečné identifikační číslo. Tedy i tento rozsudek vnímá pracovní pozici jako jedinečnou pracovní pozici v centrální evidenci pracovních míst označenou jedinečným identifikačním číslem a neztotožňuje – jako to činí žalobkyně – pojem pracovní pozice (ve smyslu § 42g zákona o pobytu cizinců) s pojmem profese či povolání (tj. např. prodavač/ka, učitel/ka, zdravotní sestra atd.).*

14. Dále žalobkyně činí spornou otázku hodnocení splnění kvalifikačních předpokladů pro pracovní pozici. Žalobkyně má za to, že hodnocení splnění kvalifikačních předpokladů Ministerstvem vnitra přichází v úvahu pouze tehdy, vyplývá-li příslušný kvalifikační požadavek (např. středoškolské vzdělání s maturitou) z charakteru pracovní pozice či z mezinárodní smlouvy.
15. V posuzované věci není sporné, že žalobkyně se neucházela o pracovní pozici, pro niž by odbornou způsobilost stanovila mezinárodní smlouva. Zbývá tak posoudit, jak je to v případě žalobkyně s odbornou způsobilostí vyplývající z charakteru zaměstnání (§ 42 g odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Podle 37a odst. 1 ve spojení s § 37 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, centrální evidence volných pracovních míst obsahuje mimo jiné *předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa*. Vzhledem k absenci bližší právní úpravy tak těmito předpoklady a požadavky bude kromě kvalifikačních požadavků stanovených právními předpisy třeba rozumět i požadavky, které si určí sám zaměstnavatel, neboť nikdo jiný nemůže lépe než on vědět, zda pro danou pracovní pozici je třeba např. určitá jazyková znalost, určitá úroveň vzdělání apod. Uvedením *předpokladů a požadavků stanovených pro zastávání pracovního místa* v centrální evidenci volných pracovních míst je v řízení o zaměstnaneckých kartách vymezena hodnotící činnost Ministerstva vnitra ve vztahu ke splnění kritéria odborné způsobilosti žadatele. Jinými slovy Ministerstvo vnitra hodnotí (kromě požadavků bezprostředně vyplývajících z právních předpisů), zda žadatel o zaměstnaneckou kartu (popř. její prodloužení, změnu atd.) splňuje *předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa*, jak je vymezil zaměstnavatel.
16. V případě žalobkyně bylo ve správním řízení zjištěno, že žalobkyně nepředložila doklad prokazující odbornou způsobilost podle § 42g odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., jelikož k výkonu dané pracovní pozice byl zapotřebí doklad o odborné způsobilosti vyžadovaný zaměstnavatelem, tedy doklad o úplném středním vzdělání s maturitou. Ostatně nepředložení tohoto dokladu žalobkyně v podané žalobě ani nezpochybňuje.
17. Konečně žalobkyně činí sporným neumožnění změny žádosti k novému volnému pracovnímu místu č. 23 748 840 771 v odvolacím řízení.
18. Vzhledem k tomu, že – jak už soud výše konstatoval – v žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty žalobkyně pracovní pozici identifikovala jediným údajem, a to číslem pracovní pozice podle centrální evidence volných pracovních míst (číslo 20 791 280 798), bylo možno v průběhu správního řízení usilovat o jinou pracovní pozici jen změnou žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Ostatně v takovém případě by došlo ke změně celého předmětu řízení. V tomto směru žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela trefně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2020, č. j. 2 Azs 361/2019 – 32, podle něhož „zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání „na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána“ (§ 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Tímto způsobem dotčené ustanovení vyložil Nejvyšší správní soud například i ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2018, čj. 3 Azs 352/2017 – 31. Po podání žádosti o zaměstnaneckou kartu či prodloužení její platnosti proto nelze bez dalšího libovolně měnit zaměstnavatele a pracovní pozici, na kterou byla žádost podána. Změna zaměstnavatele či pracovní pozice podléhá režimu podle § 41 odst. 8 správního řádu a pro povolení změny žádosti je nutno vyhovět zákonným podmínkám stanoveným v tomto ustanovení.“. K tomu žalovaný zcela v souladu s dikcí § 41 odst. 8 správního řádu vyhodnotil, že v průběhu odvolacího řízení takovou změnu žádosti již nemohla žalobkyně požadovat (mohla tak učinit jen do vydání rozhodnutí prvního stupně). Za těchto okolností jsou pak úvahy žalovaného o zkoncentrování správního řízení v odvolací fázi nadbytečné, protože na posouzení věci nemají žádný vliv. Jinými slovy, nelze je považovat za rozhodovací důvod, tudíž se jimi nemusí nyní blíže zabývat ani soud.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Soud ze všech shora uvedených důvodů uvážil, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2023

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.